

Under de sidste finanslovforhandlinger blev det besluttet at supplere det klare og entydige statskontrollerede Ø-mærke med mærkning af økologiske nonfoodprodukter; men det var ikke regeringens initiativ. Hvad gør regeringen? Regeringen sætter alt ind på en privatisering af mærkningsordningen med Svanemærket, der tillader, at giftsynder på ét felt kan opvejes af miljørigtighed på andre felter, altså et system, der er helt uigennemskueligt for forbrugeren. Svanemærket tillader miljømærkning af det rene svineri. Svanemærket tillader miljømærkning af gulvbelægninger med pvc og papir til kopimaskiner, og for at gøre det helt grotesk er det, der står højest på listen, eldrevne græsslåmaskiner, men ikke ét ord om, at det er noget, der kan gøres med håndkraft! Det er præcis, hvad Svanemærket gør, og i øvrigt har netop disse udmeldinger fået både den svenske og den norske naturfredningsforening til at udtræde af ordningerne. Det er en orden, der øger forvirringen, den spredter utroværdig information, og EU-Blomsten er ikke et hak bedre. Den er blot lidt langsommere i optrækket.

Nedskæringerne på forbrugerområdet skal standses. Både Forbrugerrådet, Statens Husholdningsråd, Forbrugerombudsmanden og Forbrugerklagenævnet har været udsat for den generelle nedskæring med grønthøstermetoden indtil sidste finanslov, hvor Forbrugerrådet for en gangs skyld blev trukket ud af nedskæringsstrukturen og fik et beskedent løft. Men det var ikke regeringens initiativ, det var SF, der tog initiativ til, at det kom med i den fælles stemmeaftale med SF og Enhedslisten. Men der er brug for mange flere ressourcer til forbrugerdokumentation og -information, bl.a. til Statens Husholdningsråd og Forbrugerrådet, fordi regeringen forflygtiger sit ansvar og bringer forbrugerne i en umulig situation. Det udmærkede blad Tænk trænger også til en gevaldig støtte, så det kan få den væsentlig større udbredelse, det virkelig fortjener.

Forbrugernes rettigheder skal styrkes. Forbrugerombudsmanden skal have mere magt og flere ressourcer, Forbrugerklagenævnet skal have flere ressourcer, og de ting er blandt Enhedslistens krav til finansloven for næste år. Vi går også imod regeringens privatisering af Statens Husholdningsråd. Sammenlægningen af Forbrugerrådet og Statens Husholdningsråd betyder en privatisering af Statens Husholdningsråd, samtidig med at den uafhængige interesseorganisation, Forbrugerrådet er,

underlægges statskontrol. Det er et tilbageskridt, som regeringen og SF prøver at sælge ved at sige, at nu sker der endelig noget, men den nuværende struktur er i virkeligheden den bedste sikring af demokratiet og den uafhængige oplysning.

Det, der er galt, er mange års nedskæringspolitik over for forbrugeroplysningen, samtidig med at de private virksomheders desinformationsbudget er eksploderet. Det, regeringen prøver at sælge som en rationalisering, er måske i virkeligheden en anledning til en yderligere nedskæring af ressourcerne i forbrugeroplysningen. Selv om det skulle vise sig, at området efter sammenlægningen får uændrede eller flere ressourcer, vil samlingen i et mere selvstændigt Forbrugerråd under Forbrugerstyrelsen i et Erhvervsministerium uden konkurrence fra et uafhængigt organ med et selvstændigt blad efter al sandsynlighed gøre al oplysning tandsløs og afhængig af regeringens indstilling.

De positive elementer i Forbrugerrådet og Statens Husholdningsråd skal tværtimod styrkes. Forbrugerrådet bør have flere midler til at indhente fakta, som rådet kan basere sin politiske stillingtagen på. Statens Husholdningsråd skal have styrket forskningssiden, men den skal ikke være udliciteret som nu, hvor test kan indkøbes. De skal have mulighed for at udføre test, også fordi det giver en lærerig føling med de produkter, Statens Husholdningsråd søger viden om. Det er en vigtig viden og inspiration, man ikke kan måle og veje, men som man kan få ved at håndtere tingene.

Ministeren har et ansvar for, at denne viden frembringes i statsregi, som vi kender det fra statens andre forskningsinstitutioner. I den forbindelse vil jeg gerne tilkendegive, at jeg synes, der skal et meget, meget bredt sammensat repræsentantskab og en moderniseret formålsparagraf for Statens Husholdningsråd som et rådgivende organ for den frie forskning, som efter min opfattelse skal foregå her. Men Statens Husholdningsråd skal til gengæld ikke først og fremmest forholde sig politisk, men fagligt til emnet.

Forbrugerrådet er det politiske organ, der eventuelt kunne udvikles med personlige medlemskaber til at være terrieren, der stiller provokerende spørgsmål, så forskningen ikke falder i søvn. Strukturen med både et uafhængigt Forbrugerråd med sit eget blad Tænk, der udarbejder faktuelle analyser og konkrete problemstillinger, som forbrugeren jævnlige bliver præsenteret for, er en god struktur.